

העולם עצר ושימתו במיטה
הראשונה לירח - המיטה
השנייה התנהלה כבר
כמעשה מובן מאלי

עושים שמח בדרך לירח

בעולם

ארצות-הברית
הביזיון של
נער-הפלא

רוברט מקינמארה נחשב, מאז ומתמיד, לאחד הגאונים הגדולים של ארצות-הברית. בין בתפקידו כראש החברה הגדולה בעולם, ג'נרל מוטורס, ובין בתפקידו כשר-ההגנה, הוא החזיר את השיטות המקובלות בעולם המדע אל תוך עולם העסקים והפוליטיקה, קיבץ מסביבו צוות נערי-פלא וזהרים — גאונים צעירים אחד אחד. ואכן, השיטה הוכיחה את עצמה: מקינמארה השיג תוצאות.

השבוע, נשלח פגז שנועד לנפץ את התדמית הוזהרת: משגרו היה לא אחר מאשר תת-אדמירל הימן ריקובר, אבי צי-הצור ללות האטומיות של ארצות-הברית. קבע ריקובר: מקינמארה ונערי-פלא שלו גרמו לכך שארצות-הברית איבדה את יתרונה על רוסיה בני האטומי שלה.

הרוסים מנצחים. "חוסר אחריות קולוסאלי" — כך כינה ריקובר את אחריותו של מקינמארה לפרשה. לדבריו, בעת וותו בפני הסינאט, עיכב מקינמארה בהיותו שר-הביטחון, את פיתוח הצי האטומי.

שלושת הפטנטים

כך כוננו בחיבה שלושת האסטרונאוטים של אפולו 12, המהווים ניגוד משהו לצוות הלאקוני של אפולו 11. משמאל לימין: צ'ארלס קונארד, המפקד; ריצ'ארד גורדון, מפקד תא-הפיקוד; אלן בין, טייס תא-הנחיתה. בתמונה מימין: סימלה של אפולו 12.

ועל עולמו דלות עדיין לאין שיעור. חקר סודות-החלל יגלה לאדם כיצד נוצר החלל וגרמי השמים, ובעיקר כיצד נוצר כדור-הארץ, ומכאן — כיצד נוצר האדם. גילויים אלה יביאו לפרצת-דרך לא תשוער בכל המדעים — כולל הרפואה. חייו של האדם עלי-אדמות — וכבר מדובר כיום על אדמות נוספות, בנוסף לאלו של כדור-הארץ — יהיו ארוכים יותר, טובים יותר — ואולי גם מאושרים יותר. יהיה זה מסע ארוך. את הפטיעה הראשונה בו, עשו שלושת הפטנטים האמיצים באפולו 12.

נאוטים הפטנטים. אך לא פחות מהם תרמה העובדה שהסיסה התנהלה בהצלחה מופתית, כששלב אחרי שלב מתבצעים בהתאם לתוכנית בדיוקנות מדהימה. תא-הנחיתה נגע בירח במרחק שישה מטר בלבד מהנקודה שנקבעה לו. האסטרונאוטים ביצעו את כל המדידות והניסויים שהיו למעשה את מטרות הכיסה — כולל, בין השאר, גילוייה של טרוויור 3 במרחק 200 מטר מהם. הם שימשו כגיאולוגים, מטפסי-הרים, מגלי-עתיקות, ולבסוף, כאשר חזרו אל החללית, גם מייצרי רעיונות אדמה.

התקלה היחידה בהצלחה השלמה היתה מצלמת הטליוויזיה שהתקלקלה. אבל הטליוויזיה הינה מאז ומתמיד בעייה חסרת-פיתרון לגבי האמריקאים — אפילו על כדור-הארץ. רבים מהם טוענים שמוטב שלא תשר, משתשר את מה שהיא משדרת.

הבדיחה הגדולה ביותר במסע המבדח היתה, כמובן, מסיבת-העיתונאים בחלל, בין הטייסים הקרבים ובאים מתוך האפלה אל כדור-הארץ הירוק, לבין המדענים ביסטון. אכן, לכך מסוגלים רק האמריקאים.

★ ★ ★

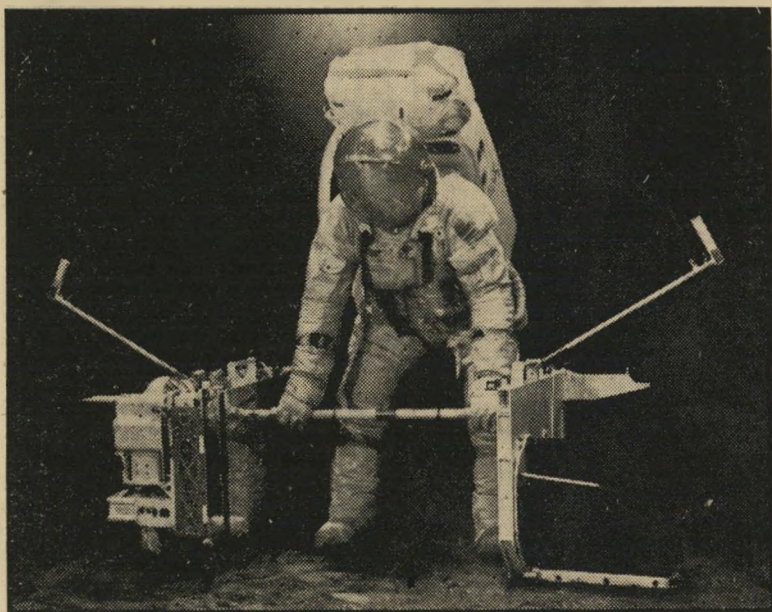
אל עתיד טוב יותר

מאחורי כל הבריחות ובריחות הדעת, עיסקה של אפולו 12 היה רציני ביותר: לאחר שאפולו 11 בחנה את הטכניקה של הססת אדם לירח והחזרתו משם, פתחה עתה אפולו 12 את סידרת הטיסות שתנצל טכנולוגיה זו למטרה של לשמה הושקעו כל המשאבים העצומים האלו: פריצת סודות היקום.

האדם הקשוח מתקשה להבין לא רק את הפרטים הטכניים הכרוכים בשאלה זו, אלא אף את עצם משמעותה. והראייה ה טובה ביותר היתה התנגדותם של חוגים נרחבים להמשך פיתוח חקר החלל.

לא תיתכן שטות גדולה מזה: משול הדבר לעיזר ששהה כל חייו במערה חשוכה, ולפתע החל רואה — ובאותו זמן יצא מהמערה החוצה. ידיעותיו של האדם על עצמו

ש משהו מעית ומסולף — ואולי נשגב? — בכוש-ההסתגלות המדהים של המוח האנושי: סורף לו האדם אל החלל, לאחר שבמשך מיליוני שנים היה כבול ל

הרמת משקולות על הירח

את חבילת מכשירי המדידה, כשהיא עדיין מקופלת, התצלום — בעת חזרה על כדור-הארץ. אלא בין — מרים בידיו אחד האסטרונאוטים על הירח —

כוכב הניחה שעליו נולד — וכבר לאחר הנסיון המוצלח הראשון, הוא עובר על כך לסדר היום.

ואכן, הסיסה השנייה של האדם אל הירח נערכה באחירת ויקאנד עליו וקליל. תרמו לכך לא במעט צ'ארלס קונארד, ריצ'ארד גורדון ואלן בין — שזכו לכינוי האסטרור

מקרב התלהבותו למהשבים ושיטות הני" תוח הכלכליות שלו". ברור היה לכל שהתקפתו של ריקובר התכונה לזכות את הצי בהקצבות גדולות יותר. אולם גם לאחר שקילת עובדה זו דיברו מספריו של ריקובר בעד עצמם: הם הוכיחו שבשונה הבאה יהיו לרוסים — לראשונה — יותר צוללות אטומיות מאשר לאמריקאים.

וזה, בנוסף לעובדה שגם בצוללות קוני בניצונאליות יש לרוסים יתרון: 375 צוללות — לעומת 145 לאמריקאים.

צרפת

ישבנים עדיפים

על פנים

בישראל, כאשר יצרן כיסאות או ספות רוצה לפרסם את מוצרו, הוא מפרסם בערי תונים תמונה גדולה שלהם, ומספר לקורא המשוועם על מעלותיהם. כך פירסמו מוצרים מאז ומעולם, מדוע אם כן לא להמשיך בכך?

צורת מחשבה שונה קצת גילה לאחרונה אחד מגדולי יצרני הרהיטים באירופה, החברה הצרפתית אלבור. מאחר שהיהייהם נועדו, בתחיתו של דבר, לא ללקוחות עצמם אלא לישיבניהם, החליטה החברה שזו סיבה טובה לפרסם את הישיבנים עצמם. מה הקשר? שום קשר, מלבד זה שזה מעניין, חדש, ומגשים את המטרה: משיכת תשומת-ליבו של הקורא.

ישבן הכיב. התיישב איפוא הפירסום מאי הלמוט אורי, והחל בורך מבין 2,500

בנשימה עצורה

החיתן כל ה עולם בדריכות, באותן שניות מתוחות לפני שתא-הנחיתה אינטרפיד נגע בקרקע-הירח — במרחק 6 מטר מהנקודה המדויקת שנקבעה.

תצלומים ישבנים חשופים. איסופם של 2,500 התצלומים גם הוא לא היה מלא — כה קלה, שכן היה צורך לשם כך ב-2,500 גברים, נשים וטף. אולם תהליך הבחירה מביניהם היה אף קשה יותר: שכן הלמוט חיפש את הישיבנים מלאי-ההבעה יותר: "חביבים ואנושיים", כפי שהגדיר זאת. כאשר בחר לבסוף את 50 הישיבנים ה אנושיים שלו, התפרסמה התוצאה בכל עיר תוני אירופה, על פני שני עמודים. הכותרת: קגו ישבנים — סליחה, רהיטים — מתוצרת אלבור.

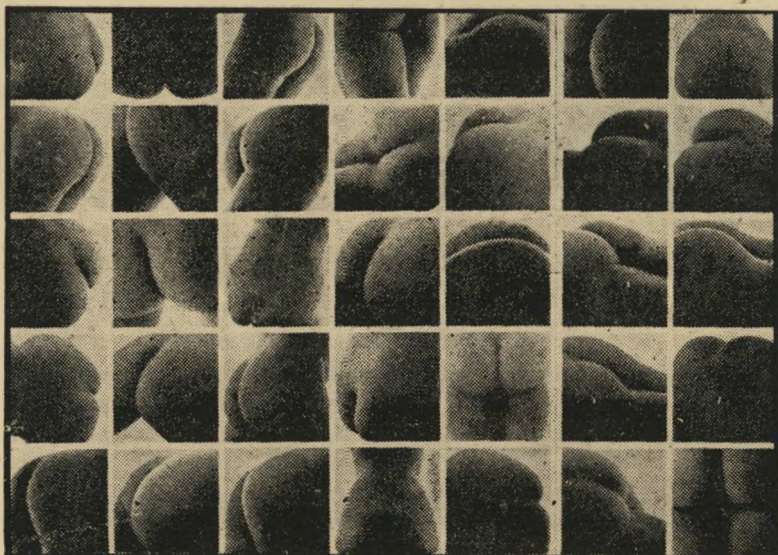
ויאמ'נאם

כפר-קאסם

כפול עשר

זה צילצל כמו חזרה — פי עשרה — על פרשת כפר-קאסם. אולם יש כמה הבדלים.

בטבח כפר-קאסם נודע הדבר מייד. לחץ דעת-הקהל הנאורה, בהנתנת השבועון ה מקוים, הביא לפיצוץ הפרשה. הטבח בחיאט'נאם נודע רק כעבור שנה (המשך בעמוד 10)

הישבנים של הלמוט אורי

„חביבים ואנושיים“